

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1940

DECEMBER

STEV. 12.

Vinko Zaletel:

Advent

Advent pomeni prihod. Pripravljamo se na prihod Kristusov. Kako to? Mar Kristus še ni prišel? Že, toda še vedno znova prihaja. V cerkvenem letu, ki ga z adventom začnemo, obnavljamo vse Jezusovo življenje: rojstvo, javno delovanje, trpljenje, smrt in poveljevanje. Pričakujemo torej božiča, ko z rojstvom po Mariji dobi Sin božji našo človeško naravo.

Pričakujemo pa tudi drugega prihoda Kristusovega: ko bo prišel v moči in veličastvu na sodni dan soditi žive in mrtve.

Pa je še en prihod Kristusov k nam: po milosti. »Ako me kdo ljubi, bo moje besedo spolnjeval: in moj Oče ga bo ljubil in bova k njemu prišla in pri njem prebivala.« (Jan. 14, 23.) Kako dober je Kristus: samo ljubiti ga je treba, pa bo k nam prišel in pri nas prebival!

Kristus je naš Odrešenik. Svet potrebuje odrešenika. Ker Kristusa ne pozna, išče odrešenikov drugod. Vedno je bilo tako. Vsa stara zaveza, doba pred Kristusom, je kričala, da brez Odrešenika življenje ni mogoče, da se svet v lastnem grehu in hudobiji in pokvarjenosti potaplja in da vesoljnega potopa niti treba ni. In ko je prišlo veselo oznanilo, da je k bolnemu človeštvu prišel Jezus, božji Sin in kralj nove zaveze, tedaj so se razveselila srca, ki so ga odprta čakala, ki so v silnem hrepenju želela odrešenja in miru in ki so obupno klicala: Nebesa, rosite pravičnega!

In če sedanje človeštvo ne pozna tega Odrešenika, ki ga je Bog v svoji nedoumljivi dobroti poslal, ima še večjo krivdo in zato večjo kaznen. Odrešenja išče v zablodah in pri krivih prerokih. Zato je greha in krivic toliko in nesreče

in trpljenja prepolno, kot da sam pekel vlada. Zato si mnogi nesrečno življenje krajšajo s samomorom, drugi pa se ubijajo divje in jim pamei služi samo za uničevanje in ubijanje. Menda že Bog hoče, da po vseh ponesrečenjih in bridkostih svet spozna, da se sam ne more odrešiti in dase mora vrniti k Onemu, ki ga je zavrgel. Sedaj mnogokje rosijo iz oblakov bombe, ki jih pošilja sovražstvo, da trosijo grozoto in smrt. Naj nas prav te nesreče izmodre, da bomo iz globine src zaprosili: »Vi oblaki ga rosite, Rosite nam Ljubezen in Mir, rosite nam Njega, ki nam milost in večno življenje daje.

Toda ne obupujmo: če smo Gospoda že stokrat zatajili ali zamudili, Gospod še vedno prihaja. Po milostih, zakramentih, kesanju. Toda sedaj mu moramo vrata svojih src odpreti na stežaj. Nalogo adventa nam pove prva adventna nedelja: »Nadenite si Gospoda Jezusa Kristusa!« Da postanemo njemu podobni in ga v duši imamo. Saj naša duša joka po Bogu in ga kliče, Bog pa kliče dušo in ji gre naproti. To je advent: prihod Gospodov v dušo posameznega človeka in tako v vse človeštvo.

Adventni dnevi naj bodo v molitvah, premagovanju in žrtvah priprava za Gospodov prihod, »da postane ravno, kar je krivo in kar je hrapavo, gladka pot«. In adventna molitev Angel Gospodov naj bo goreča prošnja, da bi tudi v naših srcih Beseda meso postala in med nami in v nas prebivala.

*Podpirajte Vincencijevo
in Elizabetno konferenco!*

Adventni opomin

Ali kdaj pomislimo, kaj nam mora biti advent? Čas poln hrepenenja po Odrešeniku, po milosti, po čistosti, po nebesih. Zato pa je advent tudi čas, v katerem moramo spremeniti in poboljšati svoje življenje. Dobro so to razumeli naši dedje in tudi še očetje. V adventu so očistili svoje duše in jih tako pripravili za vredno bivališče božjemu Sinu v sveti hostiji. Ali bomo tudi mi advent razumeli kakor so ga dedje in očetje? Ali je v naših dušah kaj hrepenenja po svetosti, po čistosti? Ali bo v dušah vseh župljanov pripravljen v letošnjem adventu prostor, kotiček, hlevček za božjega Sina? Resno nas v adventu opominja sveta Cerkev s preroekom Izaijem:

»Umijte se, očistite se, hudobnost svojih misli spravite izpred mojih oči.

Nehajte počenjati hudobijo, učite se dobro delati.

Iščite pravico, zatiranemu pomagajte, siroti prisodite pravico, vdovo branite.

Potlej pridite in se pritožujte nad menoj (če vas ne bom uslišal).

Ako bi bili vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg in ako bi bili rdeči kakor bager, bodo beli kakor volna.

Če boste voljni in me poslušali, boste dobrote zemlje uživali.

Ako pa nočete, in me k jezi dražite, naj vas meč požre!

Resnično, Gospodova usta so govorila. (Iz 1, 16—28.)

Ali ni to opomin za danes, ko mnoge meč že žre, ker so Boga k jezi dražili? Ali naj tudi nas meč vojske požre? Ne! Zato pa se umijmo, očistimo se, hudobnost svojih misli spravimo izpred božjih oči v dobri adventni spovedi! In pripravljen bo kotiček v naših dušah, da bo duhovnik lahko vanj Boga samega, ljubelega Jezusa položil.

Marija, ti pomagaj nam!

Škofijsko vodstvo Marijinih družb v Ljubljani, je prosilo naj v našem »Glasniku« tole objavimo:

»Časi, v katerih živimo, nas silijo, da poglobimo svojo vdanost do Marije. Radi se obračajmo k njej, ki je Kraljica miru — naša Pomočnica.

V svojih zaupnih prošnjah radi poromajmo k Materi božji na Brezje. Ker pa vsi ne moremo vedno in vsak čas poromati k njej, je prišlo Škofijsko vodstvo Marijinih družb na lepo misel, izdati sliko brezjanske Matere božje, da bi nam tako omogočila še povečati našo ljubezen od nje.

Slika je natisnila Jugoslovanska tiskarna. Delo se je popolnoma posrečilo, saj je veren posnetek milostne podobe na Brezjah. Tako si bo vsakdo mogel omisliti sliko ljubljene brezjanske Marije. Slika bo šla v prodajo na praznik Brezmadežne in ji bo cena 40 din.

Oba slovenska škofa sta delo z veseljem pozdravila in sliko toplo priporočata.

Naš gospod škof piše o sliki tole:

»Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani leta 1939, je na slovenskem zborovanju izrazil željo, naj se da pobuda,

da se slike brezjanske Matere božje čimbolj razširijo po naših hišah in družinah. Tej želji je sedaj ustrezno. Iz Jugoslovanske tiskarne je izšel mojstrski posnetek čudodelne slike Marije Pomagaj.

Sedanji čas stiske in strahu pred negotovo bodočnostjo je vsa verna slovenska srca še bolj pritegnil k Mariji, božji in naši Materi. Pri njej je slovenski narod v težkih dneh preteklosti iskal pomoči in jo je tudi našel. Tako trdno zaupamo, da nas Marija tudi ne bo zavrgla v sedanji stiski, ampak nam bo pomagala. Le zaupno hitimo k njej in jo še bolj vneto častimo!

Lepa slika brezjanske Marije Pomagaj bo naše zaupanje in čiščenje še množila. Želim, da bi ne bilo verne slovenske hiše in družine, ki ne bi imela te slike na častnem mestu. Vsi se postavimo pod njeno varstvo. Viden znak Marijinega varstva in našega otroškega zaupanja bodi njena slika v našem stanovanju.

Slika boste lahko dobili v župni pisarni. Kdor bi jo rad imel, naj pride povedat, da bo župnik vedel koliko slik naj naroči.

Le k zornicam!

Težko je opisati radost tistega, ki premaga mraz, slabo vreme, slabo pot in prihaja v adventu v cerkev k zornicam. Žrtev daruje Bogu, Bog pa vsako žrtev z milostjo poplača in radost srca je velika milost. Žal, da imamo tako malo smisla za žrtev. Zato je tako malo pravega veselja. Danes samo uživamo. Topla postelja in dolgo poležavanje v njej je telesu všeč, toda mehkužnost je to, ki bi se je moral dober kristjan sramovati. In če bi pogledali v dušo takega mehkužnega telesa, bi v njej radosti in sreče zastoj iskali. Mehkužnost telesa seje v dušo le nezadovoljstvo s samim seboj in z vsem svetom.

Hitimo po srečo, po veselje in mir srca k zornicam! Ne bomo vsega tega našli samo zaradi žrtve, ki jo bomo napravili. Ne! V cerkvi bomo pri zornični

sv. maši vsako jutro pozdravljali z nad-angelom Gabrijelom prečisto Devico. Vsako jutro bomo srečali pri povzdigovanju njenega Sina, našega Odrešenika. Pozdravi Materi božji in srečanja čiste-ga srca z Odrešenikom pa prinašajo neizrekljivo radost. Še postoterjena bo ta radost, če bomo Odrešenika pri zornični sveti maši v čisto srce povabili in sprejeli.

Prihajajmo k zornicam vsi, ki imamo čas. Pustimo postelje lenuhom! Otroci, fantje in dekleta, možje in žene, vsi prihajajmo po zgledu naših prednikov, če ne že z bakljami v rokah, pa z ognjem ljubezni v srcih. Kako lepa bo po zornicah božična noč! Naša srca bodo jaslice in mi pastirji, neizrekljivo srečni pastirji! V svojih srcih — jaslicah bomo našli in molili božje Dete.

Ljudska knjižnica

Zima bo in mraz. V topli sobi bo prav prijetno, če bo družba in Ti ne bo dolgčas. Za to poskrbi dobra knjiga, ki je najcenejša zabava. Kje jo dobiš? V naši »Ljudski knjižnici«. To je farna knjižnica, zato Tvoja.

Odprta je vsak petek od 7.—9. ure in (pozimi do aprila) vsako nedeljo od 11.—12. ure dopoldne.

Odslej bo takle red: vsak dobi novo izkaznico z novo številko. Na izkaznici

so napisane knjige, ki jih imaš in datum, kdaj jih moraš vrniti. Če knjige v 14 dneh ne vrneš, plačaš novo izposojevalnino. Če pa jo izgubiš ali poškoduješ, plačaš odškodnino.

Nujna prošnja: Vrnite nam knjige! Knjige, ki jih imate že mesece doma in bi jih drugi radi brali! Ali ste celo pozabili nanje! Da jih ne bo treba terjati po hišah!

Veselo novico še: **Nahavili smo 30 novih knjig.** Same dobre ljudske povesti!

To in ono

Bolnikom bomo delili adventno sveto obhajilo po domovih v kvatrnem tednu. V Tržiču in Bistrici bo sveta spoved 18. in sveto obhajilo 19. decembra. V Dolini bomo delili svete zakramente 17. in pri Sv. Ani 18. decembra.

Božično obdarovanje revnih otrok ima v načrtu dekleška Marijina družba tudi letos. Prošnje in želje sprejema prednica Marijine družbe in seveda tudi — darove.

V spomin na svojo ženo, pokojno Lucijo, je dal Anton Meglič od Sv. Ane za sirotišče na Skali 100 din.

Izseljenska nedelja. Na željo g. škofa, naj se izseljenska nedelja obhaja tudi

letos kakor prejšnja leta. Veliko morajo trpeti izseljenci in v veliki nevarnosti so po nekaterih deželah, kjer divja voj-ska. Nekaj o tem smo slišali na predavanju g. Švelca. Stiske izseljencev so velike, zato potrebujejo še več naše pomoči, zlasti molitve, s katero jih priporočajmo božjemu varstvu.

Oznanila za december

Ves advent so zornice zjutraj ob šestih, ko je sveta maša. Vsak dan je tudi priložnost za sveto spoved.

1. Prva adventna nedelja, začetek novega cerkvenega leta, prva nedelja v mesecu in državni praznik zedinjenja. Pri šesti sveti maši

je pričetek zornic. Pri tej maši naj v obilnem številu pristopijo k sv. obhajilu možje in fantje. S tem bodo lahko že opravili adventno sveto obhajilo. Po deseti sveti maši, katere se udeležijo uradi in šole, bo slovesna zahvalnica in predpisane molitve za drž. praznik zedinjenja.

4. Sv. Barbara. Ob pol osmih je sveta maša v cerkvi sv. Andreja.

6. Sv. Nikolaj in prvi petek v mesecu. Na predvečer je v župni cerkvi skupna molitev svete ure od osme do devete ure. Ob pol osmih je sveta maša v cerkvi sv. Andreja.

8. Druga adventna nedelja in praznik Marijinega brezmadežnega spočetja. Ob šestih in desetih je sveta maša pred izpostavljenim Najsvetejšim. Ob desetih je peta sveta maša. Popoldne ob dveh je slovesen shod Marijinih družb in sprejem v dekliško Marijino družbo, končno slovesne pete litanije Matere božje. Po cerkveni pobožnosti je v dvorani prireditve dekliške Marijine družbe.

13. Sv. Lucija. Ob pol osmih je sveta maša v cerkvi sv. Andreja.

15. Tretja adventna nedelja. Službe božje so v navadnem redu.

Devetdnevica na čast rojstvu Gospodovemu se začne 16. decembra zvečer ob sedmih. Vedno bo sveti rožni venec in litanije Matere božje.

18., 20. in 21. kvatrní dnevi. V sredo in soboto je ukazán zdržek v jedi, a je dovoljeno jesti meso, v petek je strogi post.

21. Sv. Tomaž, apostol. Ob šestih je farna sveta maša.

22. Četrta adventna in kvatrna nedelja. Po šesti sveti maši ostane Najsvetejši izpostavljen še pol ure za uro molitve za duhovnike, za katere se moli predpisana molitev tudi po pridigah in pri večernicah. Pred cerkvijo je pušca za reveže Vincencijeve konference, ki naj bodo pred božičem posebno toplo priporočeni.

24. Vigilija k prazniku rojstva našega Gospoda Jezusa Kristusa. Ta dan je strog post, ki pa popolnoma preneha pri večerji. Ob 11 ponoči so slovesne jutranjice z zahvalnico o polnoči. Nato je slovesna peta sveta maša-polnočnica. Po polnočnici se deli sveto obhajilo. Spodobi se pa, da tisti, ki gredo po polnočnici k svetemu obhajilu, vsaj dve uri prej nič ne zaužijejo.

25. Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa — Sveti dan. Ob pol šestih se prično tri svete maše, druga je pred Najsvetejšim. Ob pol osmih se zopet začno tri svete maše. Ob pol desetih je tiha sveta maša. Ob desetih je velika slovesna peta sveta maša pred Najsvetejšim. Med šesto in deseto sveto mašo je običajno darovanje mož in žena. Popoldne ob treh so slovesne pete litanije Matere božje.

26. Sveti Štefan, nezapovedan praznik. Službe božje so kakor ob nedeljah. Po deseti sveti maši je blagoslov soli.

27. Sv. Janez, apostol in evangelist. Ob šestih je orglana farna sveta maša.

28. Spomin nedolžnih otročičev. Ob šestih je orglana farna sveta maša.

29. Nedelja v osmini rojstva Gospodovega. Službe božje ob šestih in osmih kakor druge nedelje. Ob desetih je slovesna nova sveta ma-

ša, ki jo daruje novomašnik g. Boris Feme iz Tržiča.

31. Sv. Silvester in zadnji dan v letu. Ob šestih je orglana farna sveta maša. Popoldne ob štirih so slovesne litanije z zahvalno pesmijo za vse v letu 1940. prejete dobrote.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: Shod 1., vesoljna odveza 8. in 25.

Dekliška Marijina družba: shod, skupno sveto obhajilo in prireditve 8.

Marijina družba za žene: Shod in skupno sveto obhajilo 8.

Mladinska pobožnost: 15. popoldne.

Molitvena pomoč KA: Vsak petek ob osmih zvečer.

Adventna šolska spoved: Tržiška ljudska šola v soboto 14., ob dveh deklice, ob štirih dečki. Drugo jutro po osmi sveti maši skupno obhajilo. Meščanska šola ima spoved 21. popoldne ob treh in drugo jutro po osmi maši sveto obhajilo.

Župnijska kronika za oktober

Oktober v naši župniji rojena: 2.

Oktober v naši župniji poročeni:

1. Komac Andrej, delavec pri občini, Sv. Ana št. 11, in Bizjak Neža, delavka, Sv. Ana, poročena 3. oktobra.
2. Ošabnik Maks, zobotehnik, Tržič, Ljubljanska cesta 13, in Bogataj Marta, delavka pri Peko, Bistrica 21, poročena 7. oktobra.
3. Klemenc Matevž, delavec, Jesenice, Obrtniška 22, in Kavar Katarina, delavka, Dolina Slap 91, poročena 13. oktobra.
4. Srebotnjak Viktor, pekovski mojster, Jesenice, Cerkevna 4, in Krystufek Marija, tovarniška delavka, Bistrica 34, poročena dne 26. oktobra.

Oktober v naši župniji umrli:

1. Novak Valentina, delavka, rojena 14. februarja 1915 v župniji Podbrezje, poročena dne 28. novembra 1936, umrla v Tržiču, Ljubljanska cesta 21, dne 10. oktobra.
2. Kovčič Ivana, prevzitarica, rojena 24. januarja 1867 pri Sv. Ani, samska, umrla v Tržiču, Ljubljanska cesta 23, dne 28. oktobra.

Oktohorska poročila od drugod:

1. Vajda Zdenka, hči Ivana, postajenačelnika, rojena na Bistrici 41 dne 26. septembra 1917, se je poročila v Limbušu s Tomše Rozinom iz Železnikov dne 6. oktobra 1940.
2. Kľofutar Jožef, sin Jožefa, posestnika, rojen v Tržiču 6 dne 26. februarja 1895, se je poročil v Slavonski Požegi 6. oktobra 1940 z Dornbek Marijo.
3. Dobrin Gabrijel, sin Gašperja, čevljarja, rojen 18. februarja 1918 na Bistrici 40, se je poročil v Ljubljani pri Sv. Petru 16. oktobra 1940 z Mramor Alojzijo.
4. Srečnik Albert, sin Karla in Angele rojene Ahačič, rojen 29. marca 1907 v St. Petru na Krasu, samski, je umrl v Ljubljani v bolnišnici dne 4. septembra 1940.

Za predstavnika in založnika: Žitko Alojzij, župnik v Tržiču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Gvido Rant, O. F. M. — Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec.